

Асистентська практика магістрантів

Орієнтовна схема психолого-педагогічного аналізу лекції

1. **Зміст лекції:** науковість, відповідність сучасному рівню розвитку науки. Ідейна спрямованість – відбір матеріалу, що викладається, висвітлення його з певних філософських позицій, визначення головних ідей світо сприймального характеру, питання методології науки, зіставлення різноманітних концепцій. Активізація мислення, висунення проблемних питань, показ суперечностей упродовж лекції, ознайомлення з історією наукового пошуку, визначення проблем для значущості матеріалу та його застосування в майбутній спеціальності – професійна спрямованість. Наявність матеріалу, якого немає в підручниках. Пояснення найбільш складних питань. Наявність завдань для самостійного відпрацювання матеріалу, зв'язків із попередніми лекціями, розділами курсу, внутрішньо-предметних та між предметних зв'язків.
2. **Методика читання лекції:** чітка структура лекції, логіка викладу, повідомлення літератури до теми або всього курсу. Доступність, аргументованість. Виокремлення деяких прийомів закріплення – повторення, запитання на перевірку розуміння, засвоєння, підведення підсумків. Використання відео, застосування лектором опорних матеріалів (текст, конспект, окремі записи, ілюстрування, демонстрування тощо).
3. **Керівництво роботою студентів:** допомога у веденні записів (зміна темпу: уповільнений темп за умов важливості виділення матеріалу), використання прийомів підтримки уваги – цікаві риторичні запитання, жарти, спонукання до запитань з боку студентів, інтерактивна взаємодія.
4. **Особистість лектора:** знання предмету, емоційність, голос, дикція. Якість, чіткість, забарвленість, грамотність мовлення. Зовнішній

вигляд. Уміння триматися перед аудиторією. Уміння бачити та відчувати аудиторію, встановити з нею контакт.

5. **Результат лекції:** інформаційна цінність лекції. Виховний вплив. Досягнення дидактичних цілей.